

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214207771
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214207771.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpenom: Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko S., H. H., K. XXXX/X, o zaplatenie 166 eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. mája 2016 pod č. k. 6C/101/2014-30 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p
o t v r d z u j e .

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou došlou súdu 28.03.2013 podanej na predpísanom vzorovom tlačive A podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „NEPR“), sa domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie zmenkovej sumy 166 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, ďalej úroku vo výške 6%, na tom skutkovom základe, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná 05.02.2010.

Podaním doručeným súdu 23.12.2015 žalobca svoju žalobu čiastočne vzal späť v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19% denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, čím si uplatnil zmenkový úrok iba vo výške 0,06% denne.

Konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP.

2. Na základe vykonaného dokazovania zistil, žalobca ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 05.02.2010 na sumu 266 eur. Túto sumu sa žalovaná zaviazala zaplatiť spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 24.01. 2011.

Citoval Článok I. § 75, Čl. I § 5 ods. 1, Čl. I § 5 ods. 2, Čl. I § 5 ods. 3, Čl. I § 10 ZZŠ, Čl. I. § 11 ods. 1, 3, Čl. I. § 14 ods. 1, Čl. I. § 20 ods. 1, Čl. I § 33 ods. 1, 2, Čl. I. § 34 ods. 1, Čl. I. § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb., ustanovenia § 3 ods. 1, § 34, § 39, Občianskeho zákonníka, § 79 ods. 3, 4, § 372y ods. 1, §120 ods.1, § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 6 Zákona č. 258/2001 Z.z a uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje pohľadávku podľa Článku 4. ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES č. 861/2007), ktorým sa ustanovuje európske konanie

vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Vzhľadom k tomu, že uplatňuje právo zo zmenky, skúmal, či z nej pre vystaviteľa mohla vzniknúť povinnosť zakladajúca právo žalobcu.

Uviedol, že v právnej teórii je blankozmenka definovaná ako listina s neúplným obsahom, ktorá bola vystavená s tým, že bude dodatočne doplnená na úplnú zmenku a na doplnenie ktorej udelil zhotoviteľ nadobúdateľovi vyplňovacie právo. Prípadne ako listina, ktorá je zámerne v zmysle dohody vystavená v neúplnej forme preto, aby sa po neskoršom doplnení inou osobou, než tou, ktorá listinu vystavuje, stala zmenkou úplnou. Podstatou „bianko zmenky“ je skutočnosť, že neúplnosť zmenky nevyplýva z opomenutia, ale k jej vystaveniu dochádza zámerne s tým, že jej neskoršie vyplnenie sa predpokladá. Zámer vydať bianko zmenku sa prejavuje v existencii dohody uzavretej medzi odovzdávajúcim a preberajúcim, ktorý je oprávnený na základe dohody zmenku vyplniť. Obsahom dohody je určenie vyplňovacieho práva, teda dohody o tom, ktoré chýbajúce náležitosti zmenky sa majú doplniť a za akých podmienok. Vznik vyplňovacieho práva na základe iných skutočností, než na základe zmluvy je vylúčený. ZZŠ vznik vyplňovacieho práva neupravuje. Z ustanovenia § 10 ZZŠ vyplýva, že vyplňovacie oprávnenie musí byť predmetom dohody a až uzavretím takejto dohody vzniká toto právo. Jeho režim podlieha všeobecnej právnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku, teda o platnom vzniku dohody o vyplňovacom práve možno hovoriť iba za predpokladu, že dohoda o vyplňovacom práve má všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. Preukázanie vzniku platného vyplňovacieho práva a oprávnenia reminenta doplniť žalovanou vystavenú vlastnú blankozmenku bolo povinnosťou žalobcu uplatňujúceho právo zo zmenky. Povinnosťou súdu v záujme ochrany spotrebiteľa bolo skúmať, či povinnosť nároku zo zmenky nevznikla so vzťahom so spotrebiteľom. Novela OSP v § 79 ods. 3 zaviedla nové povinnosti účastníka konania uplatňujúceho právo zo zmenky za účelom zistenia, či nejde o nedovolenú alebo nezákonne vydanú zmenku. Žalobca v priebehu konania žalobu nedoplnil. Nepreukázal, že zmenka bola vystavená veriteľom v súlade s platnou právnou úpravou na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu. Preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že súd prvej inštancie mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivé, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom, lebo žalovaná uplatnený nárok nepoprela, a je tu aj rozpor s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Namietal, že strany sporu nenavrhlí dokazovanie úverovou zmluvou, či ďalšími listinnými dôkazmi, pričom dokazovanie je podľa § 120 OSP ovládané prejednacou zásadou. Predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, preukazujúcu jasne, úplne a zrozumiteľne jeho právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporkyne neboli žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov. Súd prvého stupňa mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a 6 Nariadenia č. 861/2007 vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak neurobila, akékoľvek iné námietky musia byť odmietnuté z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vykonával a hodnotil dôkazy na skutočnosti, ktoré netvrdila žiadna strana sporu, preto dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal na rozhodnutia iných súdov, ktoré rozhodli v obdobných veciach v jeho prospech. Trval na tom, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom žiadneho spotrebiteľského vzťahu. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. S odkazom na ustanovenie § 17 Zmenkového a šekového zákona odporkyňa nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zmenku ako neplaný právny úkon. Ďalej namietal, že v rozhodnutí súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 79 ods. 3 OSP, ktoré je zaradené do vnútroštátneho procesného práva a on si uplatnil nárok podľa nariadenia. Ustanovenie § 372y OSP sa použije len na občianske súdne konanie, súd však viedol konanie podľa Európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ustanovenie § 79 ods.3 OSP nie je možné aplikovať retroaktívne. Pokiaľ by mal zákonodarca tento úmysel, postupoval by ako v exekučnom poriadku s povinnosťou doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. V závere sa nestotožnil s názorom súdu o neprijateľnej zmluvnej podmienke dohody o vyplňovacom práve, pretože zákon o spotrebiteľských úveroch pripúšťal akékoľvek zmenky aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve a pripúšťal, že zmenky budú

vyplňované dodatočne po vystavení. V odvolaní citoval celé rozhodnutia iných súdov a v závere žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

4. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Na jeho základe sa žalobca domáhal zaplataenia uvedenej zmenkovej sumy s príslušenstvom, zmenkovej odmeny a trov konania. Podľa predloženého návrhu je žalobca ako indosatár nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný, pričom indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Indosant predložil zmenku na zaplataenie, lebo vystaviteľ pohľadávku doposiaľ neuhradil.

8. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 3 CSP pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní.

Súd prvej inštancie veci rozhodol dňa 20.05.2016. V Zbierke súdnych rozhodnutí SR bolo pod číslom 93/2015 publikované spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia z 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledovnom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1/ pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ:

2/ pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

9. Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky - v zákonom stanovennom osobitnom médiu so špeciálnym zameraním a účelom, pod R 93/2015. Zákon č. 191/1950 Sb. reagoval na prijaté rozhodnutie zákonom č. 438/2015 Z.z. účinným od 23.12.2015. Doplnil v čl.

II. Zákon č. 191/1950 Sb. v §17 ods.1 o novú vetu a doplnil odsek 2. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak je žalovaným zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystavovateľovi alebo k predošlým majiteľom vždy. V konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihliada na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmluvy vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Poznámka pod čiarou odkazuje príkladom na § 52 OZ, § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. Tento zákon v čl. I. zmenil a doplnil aj Občiansky súdny poriadok, ako procesný predpis, ktorý bol účinný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, v § 79 o odseky 3, 4, § 114 ods. 2 OSP, v ktorých upravil náležitosti návrhu na začatie konania pri nároku uplatnenom zo zmenky a sankciu za nesplnenie povinnosti spočívajúcej v posudzovaní nároku titulom spotrebiteľskej zmluvy a poučenie žalovaného o možnosti uplatňovania námietok.

10. Odvolací súd riadiac sa judikátom R93/2015, preto by v zásade nemusel vysvetľovať, prečo tento judikát považuje za opodstatnený (platí totiž zásada, že len ten, kto volí odklon od judikatúry, musí náležite vysvetliť, prečo sa neriadi judikátom). Napriek tomu však viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP) k jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu spočívajúcim predovšetkým na zdôraznenie platnosti príslušnej zmenky a o nepripustenie akéhokoľvek súdneho prieskumu okolností vzniku zmenky a vykonania dokazovania v tomto smere udáva, že sa nestotožnil s jeho argumentáciou spochybňujúcou postup súdu pri vykonávaní dôkazov. Pri postupe podľa nariadenia je súd povinný rešpektovať právo na spravodlivý súdny proces a zásadu kontradiktórneho konania, najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania a o spôsobe a rozsahu dokazovania, ktoré je nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia. Z článku 19 nariadenia vyplýva, že pokiaľ nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Nariadenie nekladie žiadne prekážky v možnosti preskúmať doložené listiny súdom a je možné aplikovať procesnoprávne predpisy použiteľné v slovenskom právnom poriadku, predovšetkým aplikáciu znalostí určitých okolností súdu z jeho činnosti a zohľadnenie ochrany slabšieho v konaní, či ochrany dobrých mravov. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov ako základný procesný predpis platný na území Slovenskej republiky dôkaznú povinnosť upravuje v ustanovení § 120, ktoré v tretej vete odseku 1 umožňuje súdu výnimočne vykonať aj iné než účastníkmi navrhnuté dôkazy, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Nový CSP v ustanovení § 295 v druhej hlave označenej ako spory s ochranou slabšej strany umožňuje súdu vykonať aj aké dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a táto úprava definuje skupinu sporov, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od klasického sporového konania a vychádza z hmotnoprávnej úpravy. Základným odklonom od všeobecnej úpravy je zásada vyšetrovacía. Súd aj bez návrhu obstará alebo vykoná dôkaz. Úvaha týkajúca sa prieskumu uplatneného nároku s oporou v doloženej zmenke nemôže byť ovplyvňovaná povahou použitého procesného nástroja. Skúmanie prípadne absolútnej neplatnosti úkonu, ku ktorej súd pristupuje ex offio nie je nariadením vylúčená. Súd prvej inštancie preto správne vykonával dokazovanie v súlade s ustanovením § 120 OSP (teraz 295 CSP), správne v súlade s ustanovením § 132 OSP (teraz 191 CSP) vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a vyhodnotil skutkový stav, na ktorý aplikoval správne ustanovenia zákona v správnej interpretácii. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Súd prvej žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu, že zmenku vyplnil v súlade s platnou právnou úpravou zodpovedajúcou zákonnému limitu. Žalobca v odvolaní poukázal na zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý pripúšťal vystavenie zmenky. Uviedol, že limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia a bolo pripustené vyplňať ich dodatočne po ich vystavení. V tejto časti odcitoval celý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43 CoZm 10/2013 z 21.11.2013, na záveroch ktorého založil svoje tvrdenie a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10C 79/2013 z 05.09.2013. Uvedené rozhodnutia nie sú záväzné, vyjadrujú názor dvoch senátov obchodných kolégií nesúladných s judikátom R 93/2015. Žalobca okrem citácii týchto rozhodnutí neuviedol nič, v čom nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, len z obsahu predložených rozhodnutí odvolací súd vyvodil, že podľa názoru žalobcu prvostupňový súd bol oprávnený skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona do nej uviesť. S uvedenými dôvodmi sa odvolací súd vypořiadal vo vyššie uvedených dôvodoch.

11. V závere odvolací súd dodáva, že jednou zo základných zásad práva Európskej únie je zásada, podľa ktorej sú členské štáty povinné zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a zároveň sú povinné zabezpečiť, aby sa nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách neuplatňovali, resp. neboli

záväzné. Vzhľadom na to aplikáciou procesného práva má súd túto povinnosť naplniť, čo znamená, že v prípade uplatnenia nároku zo zmenky súd musí ex offio skúmať, či vystaviteľom zmenky nie je spotrebiteľ. Aj keď vnútroštátna právna úprava platná do 31.12.2010 umožňovala používať zmenky aj v spotrebiteľskom vzťahu, použitie zmenky ako takej v spotrebiteľskom právnom vzťahu v skutočnosti nie je úplne v súlade s právom EÚ na ochranu spotrebiteľa. Vnútroštátna právna úprava do 31.12.2010 nezabezpečila vhodnú ochranu spotrebiteľa na základe Smernice 87/102/EHS v konaní o nároku zo zmenky a zákonodarca túto skutočnosť zmenil až zrušením dovtedajšieho zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a prijatím nového zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 01.01.2011 do 30.04.2014. S účinnosťou od 01.05.2014 je táto ochrana zabezpečená v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zmenkové právo ako také v súdnom konaní znevýhodňuje žalovaného zmenkového dlžníka a keďže podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo EÚ má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, vnútroštátna právna úprava, ktorá umožnila za istých okolností do 31.12.2010 zmenky používať aj v spotrebiteľských vzťahoch môže byť nepoužiteľná. Na podklade takejto úvahy vyvstáva aj právny záver o tom, že z takej zmenky nemohol vzniknúť platný zmenkový záväzok.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, vo výroku za vecne správny a ako taký ho podľa § 387 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).